

enes om at bruge stærkere Lægemidler. Jeg vil derfor trods de Mangler, der, hvad jeg ogsaa skal indrømme, hænge ved Lovforslaget, anbefale ikke at gøre mere end højst nødvendigt ved det. Det er nemlig en Gjendommelighed ved dette Forslag, at det allerede fra det andet Ting's Side er et Kompromisforslag. Det blev sagt af Klerikaltallets Ordfører i det andet Ting, at det var et Kompromis mellem de forskellige Retninger i Udvalget; hele Udvalget, baade Højre og Venstre, havde været enigt om at indstille dette Forslag til Vedtagelse. Ganske vist fulgte Medlemmerne i Tinget ikke deres Meningsskæller i Udvalget i dette Stykke, men i Udvalget i hvert Fald var det et Kompromisforslag. Som sagt, jeg skønner ikke andet, end at det dog vilde være et Fremskridt at faa denne Lov, selv om den ikke bliver anderledes, end Forslaget nu foreligger, og jeg vil derfor anbefale at tage saa mildt paa det som muligt.

Mhlefeldt-Laurvig: Der er, synes det mig, Anledning til i det hele at tage økonomiske Hensyn her i Landet; men naar man, som jeg, maa formene, at et Forslag som nærværende ikke vil være til nogen Nytte, kan jeg ikke følge det ærede Medlem, naar han foreslaar at prøve foreløbig med 3 Mar og anvende 8,000 Kr. om Aaret — det er dog altid Penge, som kunde spares. Men at der er Trang til et Lovforslag som dette, det er der ikke mindste Tvivl om, det skal jeg villig erkende, naar det blot bliver forandret i den Retning, hvori det tidligere er blevet forelaaet fra Ministeriets Haand. Blandt andet skal jeg tillade mig at fremkomme med den Bemærkning, at der fra Olsbermanden for Kjøbenhavns Slaakterlav er fremkommet en Klage over et Forhold, som ser mærkelig ud. Der er her i Kjøbenhavn indført Rødkontrol men ikke med Rød og Fedt fra andre Lande som Amerika og Rusland og andre Steder fra, som vistnok mange Gange langtfra er saa godt; det kunde nok trænge til at kontrolleres, men bliver ikke undersøgt. Jeg giver vedkommende Olsbermand Ret i hans Klage. Mange Henseender vilde det være saare heldigt, om vi havde en virkelig Lov om dette Forhold, men et Lovforslag som det, der nu ligger for, synes jeg ikke, jeg vil være med til, uden at det bliver meget forandret.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg vil gerne tilføje et Par Bemærkninger for at imøbegaa de Betragtninger, som bleve fremsatte af den ærede næstsidste Tale, og som i det væsentlige vare de Betragtning-

aer, der bleve fremsatte i det andet Ting fra Udvalgets Side, som ogsaa viste sig at blive Klerikaltallets Betragtning, og som altsaa ændrede Lovforslaget paa den Maade, som det nu er ændret. Jeg tror, at disse Bemærkninger for en stor Del hvile paa en Misforstaaelse, en Misforstaaelse, som jeg ganske vist forævedes har søgt at opklare, men som jeg dog gerne vilde sige et Par Ord om her. Hvad for det første det angaar, at det skulde være tvivlsomt, hvad der skulde kaldes Levnedsmidler her, er det af den Slags Ting, som kunne siges, men som i Virkeligheden ikke have noget paa sig. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Ol og Vin maa regnes til Levnedsmidler, og at ligesaa vel det, der bristles, som det, der spises, maa kaldes Levnedsmidler og derfor maa falde ind under Loven. De, der ere fremkomne med disse Bemærkninger, have, efter hvad jeg antager, heller ikke selv anset dem for at være væsentlige. Det, som der derimod tillægges mere Vægt, er dette Spørgsmaal: Hvad er Forfalskninger? Det mener man skulde itaa uklart, og at der som Følge deraf kunde være Betænkelse ved at gaa ind paa de strænge Straffebestemmelser, og at det som Følge deraf kunde være rigtigt foreløbig blot at indskrænke sig til at have et Laboratorium. Men herimod skal jeg bemærke, at for det første er det ikke muligt i nogen Lov at give udtømmende Regler for, hvad der er Forfalskning. Hvad der er Forfalskning af Levnedsmidler, maa i hvert enkelt Tilfælde afgøres af Domstolene, men det er umuligt i en Lov at give udtømmende Regler for det. Det vilde føle hele Sider saa at sige for hver enkelt Artikels Vedkommende og blive en tyk Bog, naar det skulde give et tilnærmelsesvis Begreb om, hvad der skal kaldes Forfalskning paa alle de forskellige Puncter, hvor der kan være Tale derom. Det er derfor noget, som man hverken her eller noget andet Sted i Verden har kunnet optage i en Lov. Og hvad Laboratoriet angaar, kan det egentlig heller ikke være Laboratoriets Opgave at angive, hvad der er Forfalskning. Laboratoriet siger simpelthen, at Tingen bestaar af de og de Elementer, de og de Bestanddele, naar den opløses i sine kemiske Bestanddele, stiller det sig saadan og saadan, og om det saa iaen er Forfalskning i juridisk Forstand, Forfalskning i den Betydnung, at Straffeloven kommer til Anvendelse derypaa, bliver det ikke Laboratoriets Sag at afgøre, men det bliver det Domstolens Sag at afgøre. Endelig maa vi huske paa, at alle disse Vanskeligheder ikke ere nye Vanskeligheder; det er de samme Vanskeligheder,